

ministration af sådanne i samhandelen mellem Danmark og andre lande. På samme måde indeholder de EF-retsakter, for hvilke der søges gennemført et strafferetligt værn, tilsvarende regler for samhandelen mellem EF og tredielande. På importsiden er det navnlig indførsel fra statshandelslandene og indførsel indenfor tekstilsektoren, der er undergivet begrænsninger. På eksportsiden er der især tale om begrænsninger for udførsel af metalkrot og visse stålvarer til USA. Reglerne indebærer bl.a. pligt for medlemslandene til at påse, at de fastsatte kvoter ikke overskrides eller omgås.

I Danmark administreres im- og eksportreguleringen indenfor Industriministeriets sagsområde af Industriministeriets Licenskontor.

7. Den danske administration af EF's im- og eksportregulerende retsakter har først i den senere tid givet anledning til problemer. Indtil 1982 konstaterede Licenskontoret kun få og mindre omfattende overtrædelser af EF-bestemmelserne. Disse kunne normalt straffes i henhold til gældende lovgivning (straffelov, merværdiafgiftslov, toldlov m.v.) I slutningen af 1982 overvejede Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet i en sådan større sag tillige at rejse tiltale på grundlag af valutaloven. Der var tale om indførsel for millionbeløb uden importtilladelse af tekstiler kvoteret i henhold til en EF-forordning. Da man savnede den fornødne hjemmel til at straffe for den ulovlige import, måtte man imidlertid afstå fra at lade tiltale omfatte valutaloven. Dette indebar, at der ikke kunne stilles krav om konfiskation af det ulovligt indvundne udbytte, jfr. straffelovens § 75. På denne baggrund finder Industriministeriet, at lovhjemmel til straffesanktioner over for overtrædelser af EF-retsakter vedrørende ind- og udførsel nu er nødvendig.

8. Lovforslaget indebærer ikke offentlige merudgifter, idet administrationen vil kunne varetages uden udvidelse af de bestående administrative organer.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen fastlægger lovens anvendelsesområde.

Industriministeren bemyndiges til at fastsætte forskrifter for anvendelsen af EØF-forordninger om ind- og udførsel af varer efter traktatens artikel 113 samt ind- og udførsel af kul og stål i henhold til Kul- og Stålfællesskabets beslutninger.

Henvisningen til artikel 113 indebærer, at bemyndigelsen omfatter forordninger vedrørende den fælles handelspolitik og således ikke forordninger, der regulerer ind- og udførsel ud fra andre hensyn end handelspolitiske, som f.eks. miljøpolitiske. Industriministeren kan kun udøve beføjelserne efter loven med hensyn til landbrugs- og fiskerivarer efter aftale med de pågældende ministre.

De centrale retsakter, hvorpå bemyndigelsen finder anvendelse, er for tiden følgende:

- Rådets forordning (EØF) nr. 1023/70 af 25. maj 1970 om fastlæggelse af en fælles procedure for administrationen af kvantitative kontingenter,
- Rådets forordning (EØF) nr. 3286/80 af 4. december 1980 om importordningerne over for statshandelslandene,
- Rådets forordning (EØF) nr. 1765/82 af 30. juni 1982 om den fælles ordning for indførsel fra statshandelslande,
- Rådets forordning (EØF) nr. 288/82 af 5. februar 1982 om den fælles importordning,
- Rådets forordning (EØF) nr. 3589/82 af 23. december 1982 om den fælles ordning for indførsel af visse tekstilvarer med oprindelse i tredielande.
- Rådets forordning (EØF) nr. 2603/69 af 20. december 1969 om fastlæggelse af en fælles udførselsordning,
- Rådets forordning (EØF) nr. 3440/82 af 21. december 1982 om ordningen for udførsel af visse former for affald og skrot af ikke-jernholdige metaller,
- Rådets forordning (EØF) nr. 2870/82 af 21. oktober 1982 om begrænsning af eksporten af visse jern- og stålvarer til Amerikas Forenede Stater,
- Kommissionens beslutning nr. 2872/82/EKSF af 28. oktober 1982 om begrænsning af eksporten af visse jern- og stålvarer til Amerikas Forenede Stater.

Til § 2

Bestemmelsen svarer med de nødvendige tekniske ændringer til straffebestemmelserne i de i 1972 vedtagne love om markedsordninger indenfor fiskeri og landbrug.

Til § 4

Ligesom valutaloven undtager forslaget Færøerne og Grønland fra sit anvendelsesområde. Færøerne er ikke medlem af EF, og for Grønlands